

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1637/2023
05.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, предузетник, СТР „ББ“ ..., ..., чији је пуномоћник Душан Судимац, адвокат у ..., против туженог NLB Комерцијална банка АД Београд (ранији назив Комерцијална банка АД Београд), чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат у ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, вредност предмета спора 11.160,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 8264/21 од 01.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 8264/21 од 01.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Ужицу П 281/2021 од 25.06.2021. године утврђено је да је ништава и да не производи правно дејство одредбе члана 5. став 5.1. уговора о краткорочном кредиту за ликвидност и обртна средства предузетнику кредитна партија број ...-...-... од 16.03.2016. године, садржине као у изреци првостепене пресуде. Обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 11.160,00 динара са затезном каматом од 16.03.2016. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.640,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев за накнаду трошкова тужиоцу преко досуђеног износа.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 8264/21 од 01.06.2023. године, преиначена је првостепена пресуда и одлучено тако да се одбија тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је апсолутно ништава и да не производи правно дејство одредба члана 5. став 5.1. уговора о краткорочном кредиту за ликвидност и обртна средства предузетнику кредитна партија број ...-...-... од 16.03.2016. године, садржине као у изреци првостепене пресуде. Одбијен је захтев за исплату износа од 11.160,00 динара са затезном каматом од 16.03.2016. године до исплате. Обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове поступка у износу 10.500,00 динара, као и да туженом надокнади трошкове другостепеног поступка у износу од 21.740,00 динара са затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са чланом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а у ставу 3. истог члана, да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео, не прелази износ из става 1. истог члана. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости и исплата новчаног износа, а вредност предмета спора је 11.160,00 динара.

Имајући у виду да се у складу са цитираном одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку предметни спор сврстава у спорове мале вредности, Врховни суд је применом одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку закључио да ревизија није дозвољена.

Тужилац није предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку, из ког разлога ревизијски суд није испитивао испуњеност услова за одлучивање о ревизији из те законске одредбе. Без утицаја на дозвољеност ревизије је то што је првостепена пресуда преиначена одлуком другостепеног суда, имајући у виду да у споровима мале вредности ревизија није дозвољена на основу изричите законске одредбе, а због природе спора, па стога није могуће применити одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се ревидент позива.

Имајући у виду све напред наведено, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић